

LEGALIZAM ILI SPASENJE

O nerazumni Galaćani! Tko vas je začarao? Vas kojima je Krist bio kao naslikan pred očima. Želio bih znati jeste li primili Duha tako što ste se pridržavali Zakona ili tako što ste povjerovali u Poruku Evanđelja? Pa zar ste tako nerazumni da počinjući s Duhom sada završavate s tijelom? Jeste li uzalud toliko toga doživjeli? Ako je doista uzalud? A onaj koji vam daje Duha i čini među vama čudesa, čini li to zbog vršenja zakona ili zbog prihvaćanja vjere? Gal 3:1-5

Pismo upozorava kršćane da ih đavo želi prožderati (1Pet 5:8). Vračanje je uvijek bilo njegovo glavno oružje. Ono u sebi uključuje manipulaciju, kontrolu i zastrašivanje kroz laganje i navođenje čovjeka da pokuša zadobiti pravednost kroz vlastita djela i napore. Prikrivanje Istine i stvarnosti Kristovog djela na križu i načina kako ta blagoslovljena stvarnost djeluje u životu vjernika glavni je cilj đavlovog pokušaja vraćanja u životu vjernika.

Galaćani su primili blagoslovljeno spasenje, otkupljenje, posinjenje i svi su bili ispunjeni Svetim Duhom. Bili su puni ljubavi prema Isusu Kristu, Pavlu kao Kristovom apostolu i jedni prema drugima. To je bilo stoga jer su bili ispunjeni i vođeni Kristovim Duhom. Do Pavla su došle vijesti kako sada među njima postoje trzavice, nadimanja i počinju se sve više očitovati djela tjelesne, grešne naravi. Pomno ispitivši što se događalo u njegovoj odsutnosti Pavao postavlja ključno pitanje, a s tim i dijagnozu korijena svih njihovih problema:

Jeste li primili Svetog Duha vršenjem Mojsijevog Zakona ili vjerom u Poruku Evanđelja?

Njihov problem stvarala je đavlova sila koja se uvukla u i među njih. Netko naivan će pitati zar je moguće da se đavlova sila uvuče u vjernika? Biti začaran znači biti vođen đavlovim mislima, a tamo gdje on "proda" svoje misli dolazi i njegova sila. Kada đavolska mudrost počne upravljati motivima, željama i djelovanjima ljudi uvijek se pojave zavist, sebičnost, javni nered i svaka druga vrsta zla (Jak 3:15.16), dok u isto vrijeme vjernici mogu i dalje revnovati u molitvi, svjedočenju, crkvenim aktivnostima i sl. Nisu li farizeji bili bez premca u izvanjskoj revnosti posta, molitve, raznih rituala, ali dobro poznavajući silu zarobljenosti u legalizam Isus je upozorio svoje učenika: *Čuvajte se farizejskog kvasca (legalističke nauke).*

Najubojitiji plod začarnosti je legalizam, a legalizam je najsnažnija zapreka Božjem djelovanju u životu ljudi. Legalizam je nametanje pravila, odredbi, obrazaca izvanjskog ponašanja, oblačenja i sl. u pokušaju da se promijeni nutrina čovjeka. Međutim, Pismo otkriva da je upravo nametanje pravila u svrhu promjene nutrine *najsnažnije gorivo za grijeh, Žalac je smrti grijeh, a snaga je grijeha u Zakonu! 1Kor 15:56*

Život Isusa Krista, kojeg donosi Sveti Duh u čovjeka, ne zbog pridržavanja Zakona i pravila, već **zbog vjere u Isusa**, jedini može promijeniti i posvetiti nutrinu čovjeka. Isus Krist nije samo umro na križu da nam se oprostí već je On osobno postao svetost naše nutrine. Načelo života Duha u Kristu Isusu oslobađa čovjeka zakona grijeha i smrti (Rim 1:1,2).

Rođeni smo u sistemu legalizma. Adam i Eva su otpali jer su povjerovali u načelo legalizma. Drugim riječima đavo im je rekao: *Vi možete sami sebe učiniti pobožnima, dobrima, svetima, i sami se možete oduprijeti zlu.* Svijet kakvog vidimo plod je ove legalističke začarnosti. Ne donose li vlade mnoštvo zakona i pravila iz dana u dan, a stanje je isto ili gore. Na isti način kada ljudi koji vode crkve ne razumiju Milost i Istinu Evanđelja, u dobroj želji stvaraju pravila koja izvlače iz konteksta Evanđelja, ili još pogubnije iz Mojsijevog Zakona, te tako nastaje isto stanje kao u galacijskim crkvama.

Ako hodamo okolo zapovijedajući ljudima da prestanu s bludnim maštanjima, a ne otkrijemo im kako ući u spasenje i slobodu što će se dogoditi? Ljudi će iskreno željeti biti slobodni, ali vlastiti pokušaj spasenja dati će snagu grijehu. Pavao je rekao: *... po zakonu sam upoznao grijeh, jer ne bih upoznao požudu da Zakon nije rekao: Ne poželi! Rim 7:7.*

Budući da je legalizam plod vraćanja (manipulacije), on uvijek u sebi ima motiv da se ljude kontrolira. Pravila su dobra kada služe svrsi. Svrha je pravila pomoći grupi ljudi živjeti i raditi u harmoniji. Apostoli su, s obzirom na kulturu svoga vremena i Kristov nauk postavljali pravila u crkve. Ova pravila nisu služila da se ljudska srca posvete, već da kao grupa mogu djelovati zajedno. Ako

pravilo ne služi redu i slozi treba ga promijeniti pa makar ga postavili naši preci prije nekoliko stoljeća.

Načelo života Isusa Krista u sebi sadrži podložnost autoritetu. Isus Krist je bio savršeno podložan Ocu, ali i zemaljskim autoritetima u onoj zdravoj mjeri, dok se autoritet čovjeka nije izravno suprostavljao volji Oca. On nije bio podložan jer to piše u Mojsijevom Zakonu, već zato što ima takvu prirodu. Bilo vođe, bilo vjernici koji hodaju u vradžbini đavolskog legalizma stalno naglašavaju i traže od drugih poslušnost. Rade pravilnike i odredbe u kojima je izravno ili neizravno naglasak na poslušnosti autoritetu. Naravno, poslušnost autoritetima je Božja zapovijed, ali zapovjed, sama po sebi ne mijenja čovjeka. Ono što ga mijenja je **vjera u Božjeg Sina** koja mu otvara vrata srca da Duh Sina ulazi u srce i upravlja nutrinom čovjeka. Vjerovati u Sina znači toliko mu se predati da On osobno, po Duhu, živi u čovjeku.

Bog u i kroz čovjeka – ovo je blagoslovljeno Evandjelje Isusa Krista.

Često se zna spomenuti kako je crkva u Korintu, od svih zajednica spomenutih u Pismu, imala najviše problema. Međutim, Pavao ih i dalje pozdravlja s izrazom *sveti*, dok takav pozdrav izostaje u poslanici Galaćanima. Legalizam je opasniji i pogubniji od moralnih grijeha. U stvari legalizam vodi u *otpad iz milosti i moralne grijeha istodobno*. Poslušajmo ovo ozbiljno upozorenje crkvi koja je nekada bila puna Svetog Duha:

Prekinuli ste s Kristom svi koji se hoćete opravdati u Zakonu. Ispali ste iz milosti. Jer mi pod vodstvom Duha, na osnovi vjere očekujemo nadu opravdanja. Gal 5:4,5

Ili legalizam ili vodstvo Svetog Duha po vjeri. Ovo je bitka svakog vjernika i svake zajednice. Netko će reći: nije li ovo opasno naučavati? Neće li to izazvati efekt opće neposlušnosti? Iako ovo pitanje izgleda brižno, ono je izraz nevjere u Boga i u snagu Duha Svetoga i Isusove Riječi. Isus Krist ne kontrolira, već vodi ljude. Isus je rekao da svaki grijeh dolazi iz ovog stanja srca: *...jer ne vjeruju u mene. Iv 16:9* Ako netko ne vjeruje u Isusa on će živjeti po svome bez obzira koliko breme pravila mu nametnuli. U stvari, legalističkim sistemom od grešnika ćemo napraviti religioznog licemjera, a to je Bogu najodvratnije stanje čovjeka.

Na drugu stranu, svaki koji otkrije život po načelu vjere u Sina živjet će životom božanske krotkosti, ljubavi, služenja jer će ga obuzeti sama narav jedinog Boga.

Oče, izlij svoga Duha na nas sada. Daj nam razumijevanje razlike između smrtonosnog legalizma i istinskog života Duha u Kristu Isusu. Pomozi nam da u svakodnevnom životu raspoznamo đavolske spletke, kroz koje nas želi zarobiti i odvojiti od jednostavnosti života u Kristu Isusu. Neka sljedeća istina iz Pisma još više prožme naše cijelo biće – duh, dušu i tijelo, a onda i naše zajednice, koje bi trebale biti stup i podloga Istine na zemlji, a ne religijske grupe, zarobljene u lukavo oblikovani legalizam:

Živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni. Život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao – ne prazirem milost Božju, jer, ako opravdanje dolazi po Zakonu (kroz legalizam), onda je Krist uzalud umro.

Galaćanima 2:20,21

Milosrđe Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Svetog Duha neka je sa svima vama.

U Kristovoj vjeri i ljubavi

Pastor Oliver Buljat